

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Ba, ngày 05/07/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 936

“NÊN CÂN TRỌNG KHI SÁNG TÁC”

Ngày nay, rất nhiều người khi sáng tác, viết văn không lường trước được nhân quả. Những người lập trình đã viết ra các chương trình Game. Những chương trình Game này đã hại rất nhiều đứa trẻ mất ăn, mất ngủ, mất sự nghiệp thậm chí mất mạng. Có người sáng tác những tác phẩm làm mọi người ủy mị, không có chí tiến thủ, thậm chí muốn quyên sinh. Bao giờ người thế gian không bị ảnh hưởng bởi những tác phẩm đó thì tội nghiệp của người sáng tác mới hết!

Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không tự sáng tác, Ngài nói: **“Ta chỉ nói lại những lời bầy đời chư Phật đã nói”**. Không Lão Phu Tử cũng vậy, Ngài nói: **“Thuật nhi bất tác”**, Ngài cũng chỉ thuật lại những gì Cổ Thánh Tiên Hiền nói. Hòa Thượng Tịnh Không cũng nói Ngài không giảng Kinh, Ngài chỉ giảng chú giải. Giảng Kinh là giảng trực tiếp từ nơi yếu Kinh, nói ra những lời Phật nói. Nếu chúng ta nói đúng thì công đức vô lượng vô biên. Nếu chúng ta nói sai thì nhân quả đó không nhỏ!

Chúng ta học bằng cách lặp lại đúng lời của Hòa Thượng nói. Hòa Thượng nói: **“Tôi chỉ giảng giải lại những chú giải, những lời Thầy của tôi đã dạy. Nếu có sai thì là Thầy sai vì tôi chỉ nói theo những gì Thầy nói”**. Ngài cũng là: **“Thuật nhi bất tác”**. Còn chúng ta rất tùy tiện. Chúng ta tự cho mình là khôn!

Chúng ta ngày ngày học pháp với Hòa Thượng, phân tích những lời Hòa Thượng dạy nên chúng ta phải hết sức cẩn trọng. Có người cho rằng cổ Thánh Tiên Hiền nói như vậy là hơi dư thừa hay hơi thiếu. Họ tùy tiện bỏ đi hay thêm vào lời của Cổ Thánh Tiên Hiền. Họ quá to gan!

Bản Đệ Tử Quy chúng ta dịch có câu cuối là: **“Chớ tự chê, đừng tự bỏ. Thánh và Hiền dần làm được”**. Nhưng tôi thấy một bản dịch khác, phía sau họ còn cho thêm một đoạn 8 câu. Họ tự cho rằng lời của họ là lời của Cổ Thánh Tiên Hiền. Họ khiến người sau đọc cũng cho rằng đó là lời của Không Lão Phu Tử.

Điều này rất nguy hiểm. Chúng ta tự cho rằng những lời của mình có thể sánh ngang với lời Khổng Lão Phu Tử, lời của Cổ Thánh Tiên Hiền. Đúng như người xưa nói là: **“Tự dĩ vi thị”**. Đó là ngạo mạn, ngông cuồng, không biết sợ nhân quả. Lời của Phật, lời của Thánh Hiền đã được không gian, thời gian chứng nghiệm. Chúng ta tự cho là những lời đó chưa đủ, còn thiếu. Thậm chí có người cho rằng có những lời dư thừa, rườm rà nên họ cắt bớt.

Họ không hành trì, tu tập mà tìm cách cắt xén lời của Thánh Hiền, thêm bớt lời của Phật Bồ Tát. Đó là quá to gan! Nhân quả này không nhỏ! Người xưa không dám làm như vậy, Khổng Lão Phu Tử, Thích Ca Mâu Ni Phật cũng không dám làm như vậy! Khổng Lão Phu Tử nói: **“Thuật nhi bất tác”**, Thích Ca Mâu Ni Phật nói: **“Ta chỉ nói lại những lời người xưa nói”**. Người mà nghe lời, thật làm nhất định không sai! Người nghe rồi sau đó thêm vào hay bớt đi nhất định là sai!

Hòa Thượng nói: **“Nên cẩn trọng khi sáng tác”**. Chúng ta cho rằng chúng ta khôn hơn Phật Bồ Tát, Cổ Thánh Tiên Hiền. Đó là: **“Vọng tác hồ vi”**, làm càn làm quấy, vọng tưởng. Lời của Phật, của Khổng Lão Phu Tử đã trải qua nhiều ngàn năm, được không gian, thời gian chứng nghiệm nhưng chúng ta không tin. Chúng ta tin vào những lời nói, những học thuyết mới được sáng tác gần đây, chưa được thời gian, không gian chứng nghiệm. Đến khi chúng ta thấy sai muốn làm lại không còn kịp. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng! Chúng ta đừng bao giờ cho mình là người biết, người giỏi.

Chúng ta chỉ cần nghe lời và thật làm là quá tốt rồi! Vì chúng ta nghe lời và thật làm, nếu có sai thì người hướng dẫn chúng ta sai chứ không phải là chúng ta sai. Chúng ta tự cho mình là người biết, khi sai rồi mình phải tự chịu trách nhiệm. Chúng ta làm hư hại tài sản của của hệ thống, của cơ quan, của quốc gia thì nhân quả không nhỏ. Chúng ta đừng bao giờ cho rằng cách thấy, cách biết, cách làm của chúng ta là đúng.

Trong Kinh Phật dạy các Tỳ-kheo: **“Bao giờ các ông là A-La-Hán, các ông mới tin vào chính mình!”**. Các vị A-La-Hán đã đạt được Lộ tận thông, không còn sinh tử nữa. Chúng ta là phàm phu đầy phiền não, vọng tưởng. Có những người thế gian sống đơn thuần, không danh vọng địa vị. Cuộc sống của họ đơn giản, ý niệm đơn giản, việc làm đơn giản nên vọng tưởng của họ ít. Chúng ta thấy mình có chức, có quyền, điều đó rất tai hại. Lời Hòa Thượng dạy chúng ta thật nghe lời, thật làm không thêm bớt. Nhưng ngày nay chúng ta hiểu sai nên làm hoàn toàn sai.

Hòa Thượng nói: **“Tất cả tư duy, sáng kiến của chúng ta đưa ra có thể giúp người ta có chánh tri, chánh kiến. Bạn làm người ta hiểu đúng, làm đúng, bạn là Phật Bồ Tát,**

Đại Thánh, Đại Hiền của thế gian. Nếu bạn dẫn đạo làm chúng sanh thấy sai, hiểu sai, làm sai. Bạn làm tất cả chúng sanh đi con đường sai lầm thì tội lỗi này ở địa ngục. Bao giờ sức ảnh hưởng của những tư duy, sáng kiến đó không còn ở thế gian này nữa bạn mới không còn phải mang lấy nhân quả”.

Ngày nay công nghệ thu âm rất phát triển. Có người thu âm hướng dẫn cách diệt muỗi, cách diệt gián. Có người thu âm hướng dẫn cách chế biến hải sản, cách mổ bò, mổ heo. Họ được nhận một chút tiền quảng cáo. Nhưng họ không biết rằng những bản ghi âm này được lưu trữ trên mạng thì sẽ tồn tại rất lâu dài. Nếu bản ghi âm tồn tại 100 năm thì nhân quả kéo dài đến 100 năm, nếu tồn tại 1000 năm thì nhân quả kéo dài đến 1000 năm, nếu tồn tại 1 triệu năm thì nhân quả kéo dài đến 1 triệu năm. Nên chúng ta phải hết sức thận trọng! Người xưa nói: ***“Trước khi nói phải uốn lưỡi ba lần”***. Khi chúng ta nói ra lời nói đó sẽ gây ảnh hưởng rất lớn.

Thầy Thái có kể câu chuyện về một cô gái rất ngưỡng mộ một minh tinh. Cô đã bảo người Cha đi bán thận để có tiền mua vé xem minh tinh đó biểu diễn. Giới trẻ ngày nay có trào lưu ăn, mặc, để kiểu tóc theo các minh tinh Hàn Quốc. Những người nổi tiếng thường có kết quả rất bi thảm vì họ hết phước. Họ làm cho nhiều người học theo. Những minh tinh có ảnh hưởng tốt cho xã hội họ sẽ có phước lớn. Những minh tinh có ảnh hưởng xấu cho xã hội sẽ phải chịu trách nhiệm nhân quả.

Ngày xưa tôi cũng làm theo cách diệt muỗi, diệt kiến họ hướng dẫn trên mạng. Đó là cách rất thuận tiện nhưng cũng rất tàn ác. Bây giờ tôi cũng không dám nhắc lại. Nếu tôi nhắc lại mà người khác làm theo thì tôi phải gánh lấy nhân quả. Chúng ta tưởng đó là phát minh, sáng kiến. Chúng ta đưa những video hướng dẫn đó lên kênh Youtube. Người khác làm theo giết vài triệu con thì nhân quả sẽ chồng lên. Chúng ta phải hết sức cẩn thận! Chúng ta đừng làm nhà sáng tác, đừng làm nhà thông thái khi chúng ta chưa phải là người thông thái.

Trong ***“Kinh Hoa Nghiêm”*** nói về Thiện Tài Đồng Tử. Tại sao Thiện Tài Đồng Tử nhanh chóng quả vị Phật? Vì Thiện Tài coi tất cả mọi người đều là Thầy, còn Thiện Tài là học trò. Đây cũng là sự nhắc nhở chúng ta. Chúng ta đừng thấy mình là Thầy mà phải thấy mình là học trò. Học trò thật tiếp nhận, thật làm theo. Nếu chúng ta tự cho mình là Thầy, chúng ta sẽ cho rằng có những điều người xưa nói chưa đúng, rồi tự ý thêm bớt.

Có người hỏi Hòa Thượng: ***“Thưa Hòa Thượng, một người dẫn đạo cho nhiều người tà tri, tà kiến mà họ đọa vào địa ngục thì lúc nào mới được ra?”***. Hòa Thượng nói: ***“Bao giờ sức ảnh hưởng của họ ở thế gian này không còn nữa họ mới được ra”***. Khi nào những nội

dung được lưu trữ vào trong tàng thư, lưu trữ trong bộ nhớ của Youtube, Facebook không còn sức ảnh hưởng thì nhân quả mới hết. Những việc làm của chúng ta dẫn đạo người khác tà tri, tà kiến khi nào những việc làm của chúng ta không còn ảnh hưởng nữa thì mới hết nhân quả.

Trong một chương trình chúng ta tổ chức, các con viết những lá thư cho Cha Mẹ rất cảm động. Những nội dung này được phổ biến sẽ làm thức tỉnh tâm hiếu của người con. Có những áng văn chương, những bài văn làm mọi người rất cảm xúc. Bài chia sẻ của Thầy Hiệu trưởng trường Đại học sư phạm vừa rồi tôi được đọc rất hay. Tôi đã đi đọc lại nhiều lần.

Có những bài văn cũng khiến người đọc cảm thấy khó chịu. Ví dụ như có người đề xuất không treo câu: **“Tiên học Lễ, hậu học Văn”** ở các trường học nữa. Điều này làm nhiều người cảm thấy bức xúc. Nếu mọi người tìm kiếm còn thấy những nội dung này thì nhân quả sẽ còn tiếp nối. Khi nào nội dung lưu trữ trên Google, Youtube, Facebook không còn, khi đó nhân quả mới hết. Lời nói, việc làm của chúng ta phải làm mọi người phát khởi sự mạnh mẽ, tinh tấn, phát khởi chánh tri, chánh kiến. Lời nói, việc làm của chúng ta làm cho mọi người ủy mị, yếm thế, không nỗ lực, không cầu tiến thì phải mau dẹp bỏ.

Hòa Thượng nói: **“Trên “Kinh Địa Tạng” nói: “Chúng sanh Diêm Phù Đề càng cường, khó giáo hóa, khởi tâm động niệm đều là tội”. Đây là lời chân thật! Chúng ta xem thấy có mấy người có tâm lương thiện? Mỗi năm chúng ta đều đi khắp nơi trên thế giới, đến nhiều quốc gia khác nhau. Chúng ta chỉ thấy tâm người tham sân si mạn ngày một thêm lớn”**.

Chúng ta là những người học Phật, chúng ta cần giúp phong thái xã hội giảm đi tham sân si mạn. Nếu chúng ta làm cho nó tăng trưởng thì nhân quả đó không nhỏ. Chúng ta tưởng rằng mình đang tích công bồi đức, tu tạo phước điền nhưng thật ra chúng ta đang tu tạo tội nghiệp. Vì cách làm, cách thấy, sự nhận biết của chúng ta dính vào **“tự tự tự lợi”**, **“danh vọng lợi dưỡng”**, **“tham sân si mạn”**, **“hưởng thụ năm dục sáu trần”**, đây đều là tà tri tà kiến.

Hòa Thượng nói: **“Thế gian này, thiên tai nhân họa càng lúc càng nhiều”**. Hòa Thượng giảng bài này cách đây đã gần 30 năm. Khi đó chưa có cách dịch bệnh như Sars, Covid. Hiện tại vi-rút Corona đang liên tục biến đổi. Vi-rút biến đổi phức tạp nhưng không biến đổi phức tạp, sự xấu ác của tâm người. Có những người hôm trước xem nhau là ân nhân của nhau, hôm sau họ đã coi nhau là kẻ thù. Hòa Thượng nói: **“Họ nói họ thương chúng ta, đó là giả. Họ nói họ ghét chúng ta, đó cũng là giả. Bạn đừng tin! Vì thương ghét đó cũng chuyển đổi rất nhanh”**. Vi-rút Corona trong vài năm cũng chỉ biến đổi thành vài chục biến

chúng. Nhưng chỉ trong một khay móng tay, tâm chúng ta có đến 1.200.000 ý niệm. Tương lai Vi-rút cũng sẽ học theo sự biến đổi phức tạp của lòng dạ con người.

Hòa Thượng nói: **“Lòng người biến đổi quá lớn cho nên hoàn cảnh cũng theo đó mà biến đổi. Y báo tùy theo chánh báo chuyển. Trên Kinh Phật nói: “Tất cả pháp đều từ tâm tưởng sanh”. Thế gian này biến đổi như thế nào đều do tâm của chúng ta. Tâm chúng ta biến đổi như thế nào thì thế gian này cũng biến đổi như vậy. Thế nên chúng ta hiểu rằng: “Người làm ảnh hưởng xấu đến tư tưởng của người phải gánh lấy trách nhiệm nhân quả vô cùng to lớn!”. “Y báo tùy theo chánh báo chuyển”, “y báo” là hoàn cảnh sống, “chánh báo” là tâm của chúng ta.**

Người ảnh hưởng tư tưởng của người khác lớn nhất chính là Thầy Cô giáo. Học trò luôn tin theo lời của Thầy Cô nói. Chúng không sợ Cha Mẹ nhưng rất sợ Thầy Cô.

Có những đứa nhỏ khi đứng trước Cha Mẹ chúng chưa có biểu hiện nghiêm túc. Nhưng khi cô giáo chủ nhiệm đến, chúng rất ngoan ngoãn. Người ảnh hưởng tư tưởng của người khác lớn nhất là Thầy Cô giáo. Thầy dạy chuẩn mực đạo đức, giáo huấn của Phật Bồ Tát còn ảnh hưởng lớn hơn nữa. Nhưng chúng ta thường rất tùy tiện. Chúng ta tự cho rằng cách thấy, cách biết, cách làm của chúng ta là đúng. Nếu chúng ta làm tư tưởng, kiến giải của người khác đang chánh bị lệch đi thì trách nhiệm nhân quả rất lớn. Nếu tư tưởng, kiến giải của họ sai mà chúng ta làm cho đúng thì phước báu rất to lớn.

Hòa Thượng nhắc đến Hàn Dũ, một vị quan dưới thời vua Đường Hiến Tông. Ông sáng tác tác phẩm bài bác Phật pháp. Đến ngày nay tác phẩm đó vẫn còn ở trong tàng thư cổ của thư viện. Bao giờ tác phẩm này mất đi thì trách nhiệm nhân quả của ông mới hết. Chúng ta phải hết sức cẩn trọng. Lời nói việc làm dẫn đạo người phải đúng với lời của Phật, của Cổ Thánh Tiên Hiền.

Khi tôi đọc cuốn: *“Guơng sáng người xưa”*, cả quyển sách tôi chỉ nhớ một số câu nhưng tôi đem thực hành rất lợi lạc. Thí dụ như câu: **“Đồ cũ không dùng cho đi vẫn hữu dụng. Nhịn một hai bữa tiệc tùng để cho những người nghèo đói”**. Lời nói đơn giản nhưng sức ảnh hưởng vô cùng to lớn.

Hòa Thượng nói: **“Người xưa viết sách. Người ngày nay nói chuyện. Tất cả những lời nói có thể được thu âm. Những lời này được phát tán ra trên các trang viễn thông. Nếu những lời này dẫn đạo người khác tà tri, tà kiến thì bao giờ nhân quả mới hết!”**. Nếu những kho lưu trữ đến vài ngàn năm thì nhân quả sẽ vô cùng to lớn. Hòa Thượng nói: **“Bạn**

nói thử xem, việc này có phiền phức hay không! Cho nên khi nói chuyện hay sáng tác văn chương phải hết sức cẩn trọng!”.

Chúng ta vẫn là phàm phu, ham danh vọng lợi dưỡng, ham ăn ham ngủ. Khởi tâm động niệm của chúng ta luôn là “*tự tư tự lợi*”. Lời nói, việc làm, những ánh văn chương chúng ta viết ra vẫn mang mùi “*tự tư tự lợi*”, “*danh vọng lợi dưỡng*” nên chắc chắn sẽ dẫn đạo người khác tà tri, tà kiến. Tốt nhất là chúng ta “***y giáo phụng hành***”. Chúng ta nghe lời Hòa Thượng, nghe lời Phật Bồ Tát. Như vậy sẽ không sai!

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỉ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

*Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót.
Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!*